

Knud Vilby:

Tale ved Bedsteforældre for Asyls demonstration på Gl. Torv 26. nov. 2016

Danmark og andre europæiske lande står overfor voldsomme udfordringer. I dag er der omkring 65 millioner flygtninge i verden. Det er det højeste antal siden Anden Verdenskrig, og alle prognoser peger på, at hvis vi ikke bremser klimaændringerne, afslutter konflikter og skaber økonomi og udvikling, vil dette tal blive langt højere i fremtiden. Skal vi sikre en ordentlig verden for alle – også langt ind i fremtiden – er der brug for en politik der er baseret på langsigtethed, på internationalisme og på udvikling og international solidaritet. Vi kan ikke bare lukke af for resten af verden og beskytte os selv.

Men dansk politik er præget af alt muligt andet end langsigtethed og solidaritet. I et kynisk og kortsigtet forsøg på alene at beskytte os selv er Danmarks regering parat til at tilsidesætte flygtninges og asylansøgers rettigheder, man er parat til at gå til grænsen eller over grænsen i forhold til de konventioner om menneskerettigheder, vi har underskrevet. Man er parat til at optræde umenneskeligt og udvise mennesker til områder, der er så farlige, at det indirekte kan være en dødsdom

Og man er parate til at gøre næsten hvad som helst for at undgå, at Danmark tager sit ansvar i forhold til det fælles internationale problem. Der skæres ned på alle internationale indsatser, og der udvises ingen solidaritet.

Hvis den kortsigtede og kyniske politik fortsættes, kan fremtiden blive utålelig, ikke blot for flygtninge og migranter, men også for os selv. Vi kan ikke undslippe problemerne.

Der er mange eksempler på kortsigtethed og kynisme i regeringens politik. Lad mig blot tage begrebet "tålt ophold" som eksempel.

En række mennesker lever på såkaldt "tålt ophold" i Danmark, fordi myndighederne af forskellige grunde har besluttet, at de ikke kan få opholdstilladelse, samtidig med at de heller ikke kan udvises, fordi udvisning klart vil medføre risiko for tortur og eventuelt død. Nogle har haft kriminelle domme, men har udstået deres straffe. Nogle er alene, andre har familie og børn.

Det ligger oplagt i begrebet "tålt ophold", at disse tålte mennesker skal have et tåleligt ophold i Danmark, fordi de alligevel ikke kan udvises. Men integrationsminister Inger Støjberg har flere gange udtalt, at opholdet skal gøres "utåleligt". De tålte isoleres langt fra alle andre i et tidligere fængsel i et midtjysk plantageområde, og Støjberg understreger, at der ikke skal tages individuelle hensyn, heller ikke i forhold til familier med små børn. De skal netop ikke kunne opretholde et almindeligt familieliv.

Et centralt medlem af regeringen går således ind for, at mennesker skal behandles utåleligt, uden at det har noget reelt formål. De kan alligevel ikke udvises, for hvis de kunne, ville det allerede være sket. Og selv om påstanden er, at de skal presses til at rejse frivilligt, har den officielle vurdering jo netop været at det er for farligt at sende dem tilbage. Det reelle formål er derfor alene netop det Inger Støjberg siger – at gøre livet så utåleligt for dem som muligt. Og dermed at sende et umenneskeligt signal.

Hvordan kan det være officiel politik at gøre livet så utåleligt som muligt for mennesker?

Det er blot et enkelt eksempel på kortsynetheden og kynismen, men det er et stærkt billede af en situation, der viser en regering, som står uden noget ønske om en langsigtet og ansvarlig politik